

den Opfattelse, at det dog staar forfærdeligt til. Jeg har derfor ladet forespørge hos Arbejdsanvisningsdirektoratet, hvor mange Kuske der var arbejdsløse, for saa kan man dog danne sig et Skøn over, om det er muligt, at lange Rækker af Vogne kan holde, medens Medlemmerne bliver afkontrollerede. Det viser sig da, at i de sidste 4 Uger har der været indskrevet den 14. November 29 arbejdsløse Kuske, den 7. November 25, den 24. Oktober 14 og den 10. Oktober 39. Disse Tal tyder ikke paa, at de Vognrækker, der skal have holdt dels ved Havnen uden Kuske, dels udenfor Arbejdsløshedskontoret, kan have været særdeles lange, og det skulde ogsaa være mærkeligt, om samtlige de 14 i en Uge og 25 i en anden var Kæltringer. saaledes som den paagældende Arbejdsgiver har sigtet dem for at være. Det sandsynligste er selvfølgelig, at det aldeles intet har paa sig, at dette Angreb er fuldkomment grebet ud af Luften, at det er Formodninger. Man har set et Par Vogne holde udenfor Arbejdsløshedskontoret, og deraf slutter man straks, at det er arbejdende Kuske, som er inde at lade sig kontrollere og faa udbetalt Understøttelse som arbejdsløse. Paa den Maade har man ikke Lov til at angribe en offentlig Institution, der er saa betydningsfuld som Arbejdsløsheds-kasserne. Det er en Bevisførelse, som er saa slet og løs, at det er aldeles utilstedeligt.

Den paagældende Taler paa Industrimødet, for hvem det gjaldt om at vise, at Danmark var det slettest regerede og styrede Land i Verden, foretog en Sammenligning mellem Danmark, Sverige og Norge med Hensyn til deres Stilling til Arbejdsløshedsunderstøttelserne og dokumenterede sin Fremstilling ved at sige: I Norge har man udbetalt saa og saa lidt i Arbejdsløshedsunderstøttelse, i Sverige saa og saa lidt, men i Danmark saa og saa forfærdeligt meget. I Danmark, sagde han, har man alene i 1918 med et rundt Tal anvendt 50 Mill. Kr. til Arbejdsløshedsunderstøttelse. Han gik ganske udenom det Spørgsmaal, som nu for det første er afgørende, hvorvidt der i Danmark, Sverige og Norge har været ens Forhold med Hensyn til Arbejdsløshed og Arbejdsmuligheder. Det er jo en Kendsgerning, at i Norge manglede man aldeles ikke hverken Drivkraft eller Materialer til Virksomhederne, og som Følge deraf var der, medens vi havde 70 000 arbejdsløse, aldeles ingen Arbejdsløshed i Norge. Der var kun et beskedent Antal

arbejdsløse i Sverige, thi ogsaa der var man i mange Henseender gunstigere stillet med Hensyn til Arbejdsmuligheder end i Danmark. Denne Del af Undersøgelsen forbigik den ærede Taler fuldkommen. Men dernæst er det ganske urigtigt, hvad han sluttede med at sige, nemlig at Danmark i 1918 har udbetalt 50 Mill. til de arbejdsløse. Det har vi ikke gjort hverken i 1918 eller i noget andet Aar. I 1917—18 har vi ifølge Statsregnskabet udbetalt 15 922 438 Kr., og paa Statsregnskabet for Aaret 1918—19 finder man paa denne Konto 26 894 764 Kr. Altsaa end ikke ved at slaa disse to Finansaar, som er de værste, sammen kan man naa op til de 50 Mill. Kr., som den ærede Taler paa Industrimødet foregav var Udgiften for Danmark alene i det ene Aar.

Jeg har nu søgt at belyse denne Tale om Misbrugene, men saa er der naturligvis den anden Side, som det ærede 7de Medlem for Hjørring Amt (Johan Knudsen) anførte her, Fortolkningerne. Der er sket Fortolkninger, sagde det ærede Medlem, Fortolkninger, der har ført os ind i Statssyndikalisme. Der er i alt Fald paa Arbejdsgivermødet anført et Tilfælde, som skulde være særlig grelt, nemlig at de kvindelige Bryggeriarbejdere har faaet Understøttelse til Trods for, at deres Arbejdsløshed var begrundet i en Strejke. Det kan ganske vist ikke benægtes, jeg har i en vis Situation truffet den Afgørelse, at de kvindelige Bryggeriarbejdere skulde have Arbejdsløshedsunderstøttelse, men hvorledes var Stillingen? Stillingen var den, at de mandlige Bryggeriarbejdere, som er et betydeligt større Antal end de kvindelige, men ikke staar i samme Organisation som disse, efter at have forhandlet, men ikke faaet et tilfredsstillende Resultat, havde besluttet at afvise et Tilbud og at standse Arbejdet, en Strejke, som jeg aldeles ikke billiger, thi den var i Strid med Overenskomsten. Men Kvinderne i Bryggerierne havde aldeles ingen Indflydelse herpaa, og hvorledes gik det til hos Kvinderne? De har en selvstændig Overenskomst, de udgør en selvstændig Organisation, der selv har forhandlet, og som har afsluttet Overenskomst med Bryggerierne. Ogsaa de kvindelige Bryggeriarbejdere havde forhandlet ved den paagældende Lejlighed, de vedtog for deres Vedkommende et foreliggende Forligstilbud og var villige til at gaa i Arbejde paa de Betingelser, man havde opnaaet Enighed om. Men de er Hjælpearbejdere, de er ikke i Stand til at arbejde alene; lige saa lidt som Arbej-